

NOVÁ BLAHOSLAVENÁ V SALEZIÁNSKEJ RODINE

■ **Talianska misionárka MÁRIA TRONCATTIOVÁ (1883 – 1969) z Inštitútu dcér Márie Pomocnice (saleziánok), ktorá pôsobila medzi Šuarmi v ekvádorskom pralese, bola 24. novembra 2012 blahorečená.**

Túžila byť misio-nárkou, no pre svoju ustráchanú povahu a zdravotné ťažkosti nikto nepredpokladal, že by sa to naozaj stalo.

V roku 1922, keď mala 39 rokov, ju predstavení poslali do Ekvádora.

Najskôr pracovala v meste Macas, no asi po roku sa ukázala potreba, aby niekto šiel pracovať do pralesa do indiánskeho kmeňa Suarov. Už celé roky tam síce pôsobili saleziáni, no chýbali sestry. Skupinka asi piatich saleziánok vrátane sestry Márie sa teda vydala do misie Sucúa. Keď prichádzali na misijnú stanicu, zastavil ich miestny náčelník, pretože niekto postrelil jeho dcéru. Povedal, že ak to neprežije, nepustí ich ďalej. Sestra Mária mala ako zdravotná sestra skúsenosti s ošetrovaním ľudí, no nemala pri sebe nič, iba vreckový nožík. Guľku, ktorá bola blízko srdca, sa jej však podarilo vybrať, a to znamenalo, že sa misionárkam doširoka otvorila cesta k Indiánom, ktorí sa navyše stali ich ochrancami.“

V ekvádorskom pralese pôsobila sestra Má-

ria ako zdravotníčka, chirurgička, ortopédka, zubárka i anesteziologička, ale tiež ako katechétka a evanjelizátorka. Spoznala tam aj slovenského saleziána Jána Šutku, ktorý prišiel do Sucúa ako mladý novokňaz.

Sestra Mária si získala miestnych obyvateľov najmä svojou ľudskosťou. Okrem toho, že ich ošetrovala, pomáhala šuarským ženám a dievčatám, aby mohli chodiť do školy. Jej láska a добрota boli zaiste dôvodom, že sestra Mária Troncattiová zomrela v povesti svätosti. Stalo sa to pri leteckom nešťastí 25. augusta 1969, keď priľetala do Sucúa. Svoj život obetovala za zmierenie miestnych obyvateľov a kolonizátorov.

V roku 2002 sa zázračne uzdravila matka piatich detí Yolanda Solorzano Pisco Jozefa, ktorá ochorela na jednu z najnebezpečnejších foriem malárie. Lekári jej s nezvratnou smrteľnou diagnózou dávali niekoľko dní života, no vďaka modlitbe deviatnika k sr. Márii Troncattiovej sa náhle uzdravila. Toto uzdravenie uznala Kongregácia pre kauzy svätých za nevysvetliteľné z pohľadu vedy a pápež Benedikt XVI. podpísal 10. mája 2012 dekrét o zázraku uzdravenia na príhovor Márie Troncattiovej.

Sr. Eva

POĎAKOVANIE PANNE MÁRII DUBNICKEJ

Sú dni, keď pokojne držíme kormidlo svojho života, plánujeme, pracujeme, slúžime, tešíme sa z úspechov. Je to však len istota plávajúcej kryhy v mori. Tá moja kryha istoty sa začala roztápať koncom septembra, keď som sa dozvedela, že je potrebná operácia na neurochirurgii. V dôvere som sa pýtala na plán B pre môj ďalší život, ale nevedela som sa zmieriť s tým, že musím nateraz zanechať prácu, službu, spoločenstvo i posledný ročník štúdia. Srdce mi našepkávalo, že mojou prioritou má byť čas strávený s Bohom.

Krátko pred operáciou som sa spojila so svojou láskavou duchovnou mamou a učiteľkou Stankou, ktorá je lekárkou tela aj duše, a preto ma jej slová upokojujú. Povzbudila ma a poslala mi 9-dňovú pobožnosť k Panne Márii Dubnickej. Už pri úvodných modlitbách som prosila Nebeskú Matku, aby mi pomáhala denne sa približovať k Ježišovi, aby On rozhodol o mojom živote. Cítila som veľký pokoj a radosť pri každodenných modlitbách.

V nemocnici som zažila, že Boh stojí pri nás v každej chvíli. Veľmi som túžila po sviatosti zmierenia. Na izbe sme boli dve a na moju veľkú radosť, večer prišiel kňaz a mal dve Hostie. Usmiala som sa na spolupacientku, že ju práve Pán Ježiš pozýva na hostinu. Len smutne skonštatovala, že nebola 8 rokov na spovedi a vyspovedala sa. Dostali sme aj pomazanie chorých. Cítila som veľkú úľavu a pozvanie k modlitbe sv. ruženca. Ďakujem Panne Márii Dubnickej, „Najvzácnejšej pre útechu trpiacich“, že stála pri mne aj keď ma premáhala telesná bolesť. S láskou a úctou som vnímala jej prítomnosť i to, že sa moja duchovná mama pri nej za mňa modlí. Boh konal, otváral moje srdce a dával mi nádej i nové pozvanie. Na oddelení plnom utrpenia a bolesti som našla svoje poslanie. Drobnými službami, slovom a modlitbou som denne slúžila pacientom i personálu. Utrpenie ma nevzdialilo od Boha, ale naučila som sa ďakovať za všetky prijaté dobrodenia.

Vďačná Anka zo západného Slovenska

AKÝ VÝZNAM MAJÚ VIANOCE

Pre mňa, ako kresťana majú Vianoce hlboký a vzácny význam. Na Vianoce sa každý rok teším, ako malé dieťa, som plný nádeje a nových očakávaní po túžbe spokojnosti milosti Božej a načerpania nových síl.

Myslím si, že tú pravú, čarovnú a nepísateľnú, úprimnú detskú radosť, ktorou je prvý sneh, smiech a šantenie detí vonku, odvsadial počuť nádhernú hudbu kolied, ponorenú do tajomného ticha, vôňa koláčov, chutné jedlo, rozprávky, ktoré dotvoria atmosféru a v neposlednom rade, keď sa celá rodinka stretne pri stromčeku, rozžiareným farebnými svetielkami a tešíme sa z darčiek od „Ježiška“ - to nás robí šťastnými a naozaj radosťnými.

No nemôžeme v tejto emócií zabudnúť na to najdôležitejšie a najcennejšie pre náš život aj dušu. Ten najkrajší a najvzácnejší dar, ktorým je príchod a znovu zrodenie Ježiša Krista v našich srdciach. Dovoľme Ježišovi, aby si tam našiel miesto a usadil sa v nich. On chce byť naším priateľom, dôverníkom, ochrancom. Nechce nás súdiť ani karhať! Na to bude Najvyšší súd po smrti, pri ktorom bude Otec Boh. Ak náš život bude správny so živými hodnotami vo viere a pravidlami slušného, vnímavého a morálneho človeka, ktorý sa pozerá nielen na seba, ale aj okolo seba, dokáže pomáhať, rozdávať radosť a v dobrom formovať aj celú spoločnosť, nesmieme sa toho súdu báť a máme sa tešiť na večný krásny život v Nebeskom kráľovstve spolu s blízkymi a anjelmi.

Páči sa mi, keď sa všetci stretne na polnočnej svätej omši. Starí rodičia zoberú vnúťkatka a ideme sa radovať z príchodu Ježiška.

Toto sú pravé Vianoce, ktoré nám dajú zmysel v jestvovaní nášho pozemského života a ja Vám naozaj zo srdca želám, aby sme Vianoce prežili stále naplno s chuťou po celý rok...

VIANOCE ZNAMENAJÚ: vieru v Ježiša Krista a v život večný; iskru, ktorou je Ježiš, ktorá prichádza vždy, keď padáme a nevládzeme vstať; advent, ktorým sa na Vianoce pripravujeme; noc ticha a vzácna, kedy sa Ježiš narodí pre celý svet; Otec, ktorý daroval svojho Syna; Cirkev, ktorá je silná a zdravá, v jednote veľkej lásky a súdržnosti a Evanjelium, ktoré nám dáva slovo a je nám potravou na každý deň.

Martin Minárik
www.martinminarik.sk